

дат различни птици: Орли, лешоеди, диви петли, бухали, кукумявки и какви ли още не! Грамаден орел разперва криле и се засилва да лети, но веднага се блъсва в железната забрадка и пада на пода. Опитва се отново, но напроздно. От тия чести и силни удари, крилете отпред са му разранени и разкървавени. Личи си, че е тесно и много мъжко в тая клетка на *птичия цар*. Става и нам жално да гледаме той горд затворник и отминаваме по нататък.

(Ще продължи).

ВОНИЩ ЯЗОВЕЦ.

Освен нашият язовец, има още много други видове. Но най-интересните са вонящите язовци. Те имат на задната част на телото си една жлеза, която образува воняща течност. С нея кротките язовци се бранят от неприятели.

В Америка има язовци, вонящата течност на които е тъй отвратителна, че не може да се опише. Най-силната воня, каквато човек може да си представи е нищо в сравнение с миризмата на тези язовци. Тамошните хора наричат тази страшна миризма „чумова“, защото всеки, който е засегнат от нея се вмириства цели и от него требва да се бега като от чумов. Малките вонящи язовци са опасни не само за животните, но и за хората. Стига само да попръскат некого с своята миризлива течност и той задлъго трябва да бега от хората, защото не само дрехите, но и телото му се напоява с отвратителна миризма. Тези миризливци, ако влизат в някоя къща и я напръскат, къщата запустява.

Вонящият язовец не е страхлив. Той се движи бавно и спокойно. Ако забележи че го нападат, вдига опашката си на гърба, обръща задната част на телото си и се приготвя да пръска. Той църка течността на неколко метра като с помпа. Кучетата много добре знайт опасното оръжие на вонящия язовец, затова не смеят твърде да се приближават до него.